

Kravtyngd eller fri

Senast uppdaterad 2009-09-02

Ibland kände Simon det som om han skulle gå under av alla krav. Jobbet ställde krav på honom, familjen ställde krav och inte minst han själv hade högt ställda krav.

– Mer krav och jag går i kvav, tänkte han. Till och med Gud begärde så mycket av honom, tyckte han. Det fanns så många måsten!

Den senaste tiden hade Simon mött flera glada människor som verkade ha en glad och kravlös tro. – Snarare lättsinnig, tänkte han. Källan till denna tro var den nye läraren: Jesus. Han hade lyssnat till en del av hans undervisning, men blev inte riktigt klok på den. Den verkade bygga mycket på kärlek: Guds kärlek till människorna och vår kärlek till Gud och varandra. Han tyckte att det verkade vara för lätt - för kravlöst!

Därför ställde han en direkt fråga till Jesus:

– Mästare vad skall jag göra för att vinna evigt liv?

Han tänkte att det måste väl finnas några krav! Då ställde Jesus en motfråga:

– Vad står det i lagen? Nu var han på sin mammas gata. Guds lag, den kände Simon sannerligen till.

– Du skall älska Herren din Gud av hela ditt hjärta, ...och din nästa som dig själv. Han såg hur Jesus log över hela ansiktet och sade:

– Det är rätt. Gör det så får du leva.

– Ja men hur skall det gå till, tänkte han, Vilka är kraven? Högt sade han:

– Vem är min nästa? Jesus berättade då en av sina berömda liknelser. Simon tyckte att Jesus var en fantastisk berättare. När han berättade om en man som blev överfallen av rövare, tyckte Simon nästan att han kunde höra mannens skrik på hjälp och själv känna smärtan från mannens sår. Han riktigt kände hur han låg där i vägdammet hjälplös och döende...

– en präst råkade komma samma väg..., berättade Jesus. – Vilken tur, tänkte Simon, Nu får jag hjälp!

– när han såg mannen vek han åt sidan och gick förbi. – Vilken knöl! Hur kunde han! Hade han ingen som helst medkänsla!

Jesus fortsatte berättelsen och berättade om en levit som också gick förbi. Då kom en samarier och fick se den slagne. Simon, som hade identifierat sig så med den slagne, ryckte till: –En samarier, tänkte han, Då är det kört! Han kommer att hänskratta åt mig och kanske till och med spotta på mig.

– ... han fylldes av medlidande. Han gick fram och hällde olja och vin på sårerna och förband dem. Sedan lyfte han upp honom på sin åsna, förde honom till ett världshus och skötte om honom. Simon kunde inte tro sina öron. Han tyckte att han låg d i dammet. Han kände värmen från samariernas kärlek. Hans sår blev ompysslade. Han kände hur alla krav hade försvunnit. Han såg in i samariernas ögon. Då kände han igen blicken. Det var Jesu blick han såg. Simon skakade på sig. Hade han somnat? Han hade levt sig så in i berättelsen att han såg samariernas blick, fylld av medkänsla. Jesus kunde verkligen berätta en historia! Jesus frågade honom:

– Vilken av dessa tre tycker du var den överfallne mannens nästa.

– Han som brydde sig, förstås, sade Simon.

– Gå du och gör som han! sade Jesus.

– Vilken "han"? Samariern? tänkte han. Nej, jag orkar inga fler krav, orkar inte vara så god... Han såg in i Jesu ögon och såg en glimt av ett leende.

Då insåg Simon plötsligt vad Jesus egentligen menade: Du, Simon, är den slagne! Gå du och gör som han! Ta emot barmhärtighet från samariern. Simon förstod plötsligt att Jesus var samariern i berättelsen, som ville ta hand om alla krav och bördor och hela honom. Det var vad han längtade efter av hela sitt hjärta.

I den stunden föll kraven av honom och han kände sig helt fri!

Lukas evangelium 10:23-37

Lars Fröjmark
kyrkoherde i Glimåkra
www.glimakraforsamling.se